

ΧΥΔΡΟΜΟΣ

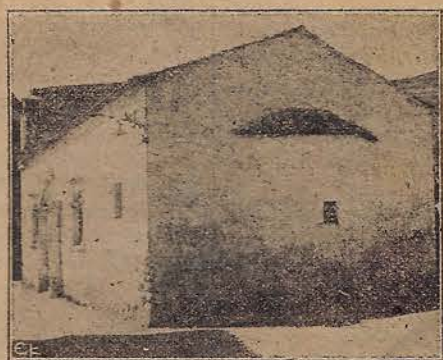
ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 275

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

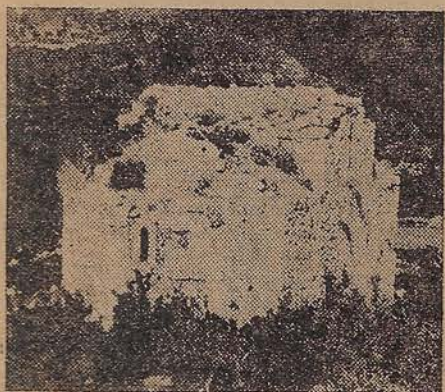
ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΑΠΟΤΕΦΡΟΥΜΕΝΟΝ

ΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ-ΑΠΟΝΟΜΗ ΣΥΝΤΑ-
ΥΡΓΟΝ Κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΝ-ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Τῶν Καλαμῶν)

ΝΑΟΙ ΣΟΥΛΓΕΙΑΣ

(Τῶς συνέντευξιν τοῦ κ. Λαμπάκη)

ὅς οὐλόλογος τῶν βωδῶν ἡ ἀφῶν ὡν
ἔγχε τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ, ἐνῶ ἀλλή-
θως κοσμοσύναι πᾶσι αἱ ἐκκεντρικαὶ ἰδέαι
αἵτινες διαδίδονται ἀπορριπτικῶς διὰ τοῦ το-
γνηντῶς διαφρητισμοῦ καὶ ἄλλων διαφόρων
μέσων. Πλείστοι συλλογοὶ μετὰ λίαν παραδό-
ξου σκοποῦς ὑφίστανται καθ' ὅλην τὴν Ἀμε-
ρικὴν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως ὁ κύριος σκοπὸς
τῶν συλλόγων τούτων εἶναι ἡ ἐξυμνολογία τοῦ
ἀνέτου βίου εἰς τοὺς ἰδρυτὰς αὐτῶν. Τὰ ἀπλοῦ-
κὰ τῶν μελῶν ἀρκοῦνται εἰς τὴν τιμὴν καὶ μό-
νον, ἐργάζονται πολλὰ καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ
συλλόγου καὶ περιέρχονται καὶ τὴν χώραν συλ-
λέγοντες συνδρομὰς αἵτινες δὲν εἶναι εὐκατα-
φρόνητοι. Ὁ σύλλογος τῶν ἀφῶνων ἔχει ἀρ-
κετὴν διείσδιν ἐν τῇ ἐλευθέρῳ καὶ τῇ γῶρῃ,
ὑπερεπὶ ἡρώς καὶ τὰ ὅρα τοῦ ὠκεανοῦ καὶ
νῦν ἔχει πολλοὺς ὁπαδοὺς καὶ ἐν τῷ παλαιῷ
κόσμῳ. Συνέπειται πολλὰ καὶ ἐν ἡμῶν ἡμε-
ρῶν τῶν ἀφῶν ὅτι αἱ ἐκκεντρικαὶ τούτων
βωδῶν οἵτινες ὄφθιμι καὶ ἐν ἡμερικῇ ἰσχύ-
μενοι παρὰ τὴν γωνίαν ὁδοῦ τινος συνομιλοῦσι
διὰ νευμάτων καὶ χειρονομιῶν ἐφ' ὧρας
ὅλας.

— Τὸ Μοναχικὸν τῆς Σιγῆς.

Ἐκεῖνο ὅμως τόποιον εἶναι μᾶλλον παρὰ ὅσον
καὶ διαφεύγει τὴν παλαιὰν παρομιλίαν οὐδὲν και-
νὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον εἶναι καὶ τὰ μᾶλλον ἐν ἡ-
μερῶν τῶν πλασμάτων—αἱ γυναῖκες—κατὰ ὁρῶ-
σαν—μυστήριον πῶς—νὰ ὑποβληθῶσι εἰς δι-
αρκὴ ἀφασίαν καὶ σιγὴν Δύω μίλια ἀπὸ τῆς
περιφέρειας πόλεως Βιαρίτης, τῆς κειμένης
ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Βισκαῖας, ἐν θέσει περι-
θλέπτῳ ἐν τῷ μέσῳ πευκλῶν, εἰς μικρὸν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν, ὑπάρχει Μονὴ ἐν τῇ
ὁποίᾳ διατείνονται τεσσαρὶς μοναχοὶ οὐδέ-
ποτε ὁμιλοῦνται. Ἐνδόξως καὶ μετὰ θρησκευ-
τικῆς εὐλαθείας ἀφιέρουσαν ἐκτετατὴν εἰς τὸν μο-
ναστικὸν βίον καὶ τὴν σιγὴν ἡμεῖς μόνον δύνα-
ται νὰ λυθῇ εἰς ἐξαιρετικὰ καὶ πρηνεῖς πε-
ριστάσεις, καὶ ἀπὸ προηγουμένων πολλὰ ἐθι-
μοτυπία καὶ ἰδιόμορφα προσηγορία. Μεταξὺ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῆς σιγῆς ὑπάρχουσιν πολ-
λὰ εὐγενεῖς καὶ ὀφλήεις κατανοήσεις. ἐγκα-
ταλείψασιν τὰ θέληματα καὶ τὴν χάριν τῆς
ζωῆς καὶ ἀφιερώνονται ἐκτετατῶς εἰς τὴν αὐστη-
ρότητα τοῦ μοναστικοῦ βίου, εἰς τὴν σιγὴν,
τὴν ἐκστασιν, τὴν ἐργασίαν καὶ προσευχὴν.

Μεγάλη καὶ αὐστηρὰ δοκιμασία προηγείται
τῆς εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν τῆς σιγῆς κα-
τατάξεως. Αἱ δοκιμασίαι ὑποβάλλονται πρῶτον
εἰς διαιτητὴν διδασκαλίαν τῆς σιγῆς καὶ κατόπιν
εἰσερχομένη εἰς τὴν περίοδον τῆς μετάνοιας,
ἥτις διαρκεῖ ἐπὶ ἐπὶ συνεχεῖς ἔτη. Μετὰ τὸ
τέλος τῆς περιόδου ταύτης, ἐὰν ἡ μήτηρ ἡγου-
μένη ἀπορνηθῇ αἱ μετάνοιοι εἰσὶν ἱκαναί,

ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὴν χάριν τοῦ κόσμου
καὶ τοῦ ἐλαχίστου στεναγμοῦ, τότε λαμ-
βάνουσιν αὐταὶ καὶ τὸ τελικὸν κρίμα, καὶ αἱ
θύραι τῆς μονῆς βαρύνονται κλείουσιν ὑπὸ
αὐτῶν διὰ παντός, ἐμποδίζουσιν πᾶσαν ἐξωτε-
ρικὴν συγκοινωνίαν.

— Ὁ βωμὸς τῆς Παναγίας.

Μετὰ τὴν μικρὰν ὁδὸν τὴν φέρουσαν πρὸς
τὴν μονήν, δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ, ὑπάρχει ὁ
βωμὸς τῆς Παναγίας, προσφυλαττόμενος ὑπὸ
ἰσχυρῆς ἀχυρῆς στέγης, κατασκευασθεὶς ἐκ
τῶν μοναχῶν. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς μο-
νῆς εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν τῶν μοναχῶν. Ἀυ-
τοκράτορες καὶ αυτοκράτειραι προσήλθον πολ-
λὰς ὥς εὐλαβεῖς προσκυνῆσαι τοῦ βωμοῦ τῆς
Παναγίας καὶ παρέστησαν καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
κατὰ τὴν βωδὴν ἱεροτελεστία. Ναπολέον ὁ
τρίτος καὶ ἡ αυτοκράτειρα Εὐγενία πολλὰς
εἰχον ἐπισκερθεῖν τὴν παρὰ ὁδὸν μονήν, ὥς ἐ-
πίσης καὶ ἡ βασιλισσὰ τῆς Ἀγγλίας Βικτω-
ρία, δὲν παρέλπει, ὅσας εὐρίσκειτο εἰς Βιαρί-
την νὰ προσέρχεται ἐν τῇ μονῇ. Ἡ θέσις ἡ κα-
τελείμενη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποδεικνύεται καὶ
σήμερον ἐπὶ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας.

Τὸ ἐνδομα τῶν ἀδελφῶν τῆς σιγῆς εἶναι
λευκόν. Τὸ πρόσωπον αὐτῶν καλύπτει μέλας
πέπλος φέρων ὅπισθεν λευκὸν σπαυρόν.

Αἱ ἀδελφαὶ κατεργάζονται κεντήματα λεπ-
τοτάτης τέχνης, κατασκευάζουσι διάφορα ἱ-
ερογραφήματα καὶ ἕτερα ὠραία ἐργαίματα, ἅ-
τινα πωλοῦσιν εἰς καλλίστας τιμὰς. Ἐπί-
σης πορίζονται πολλὰ ἐκ τῆς καλλιτεχνίας
τῶν λαχανικῶν καὶ ἀνθῶν. Ρόδα, κρίνοι,
ἱα, ἡλιοτρόπια, ὥς καὶ ὁ ἀρωματώδης κρίνος
τῆς Ἰσπανίας, εὐρίσκονται ἐν μεγίστῃ ἀφθo-
νίᾳ εἰς τοὺς κήπους τῶν.

Ὁ βίος τῶν ἀδελφῶν εἶναι ἐξαιρετικῶς λι-
τός. Δὲν τρώγουσιν ἡ χόρτα καὶ ἄρτον, γου-
κλινεῖς.

— Τὸ κοιμητήριον τῆς ἀδελφότητος.

Μυρίας τινὸς δοῖται καὶ τὸ μικρὸν κοιμητή-
ριον τῆς ἀδελφότητος. Τὰ μνήματα καλύ-
πτονται δι' ἄνθων. Ἄλλ' οὐδὲ ὀνόματα ἢ ἁ-
γίασμα πρὸς δικαιώσιν τῆς μεταστάσεως ἐ-
πὶ τρέπονται. Τὰ βιβλία τοῦ κοιμητηρίου κρα-
τεῖ ἡ μήτηρ ἡγουμένη, τὰ δὲ καλῶνται τοῦ
νεκροῦ ἐκτελοῦσιν αὐτὰ αὐταὶ αἱ μονα-
χοὶ. Ἡ παρὰ ὁδὸν αὕτη μονὴ ὑφίσταται πρὸ
πεντήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπὶ αἰῶνα. Ὅσαι ἐκ τῶν
Ἀθιδῶν ἐδωκύνθησαν τὴν φιλικίαν καὶ ἐ-
χουσι τὸ ἄρρον νὰ ὑποστῶσι τὴν ἐννεαετη
δοκιμασίαν, ἢ μὴ ἀπολέσωσι πολὺ τιμὸν χρό-
νον. Ἡ παρὰ ὁδὸν μονὴ ὑφίσταται εἰσέτι, αἱ δὲ
θύρες τῆς εἰναι ἀνοικταὶ πρὸς πᾶσαν εἰσερχο-
μένην ὥς δοκιμὸν.

Ἰω. Δ. Ζώταλιν

μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας καὶ με-
γάλας ἐκτάσεις τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερι-
κῆς, ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται σήμερον κα-
τὰ χιλιάδας μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
ὠκεανοῦ.

Εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ ἀπέρματος ἐκείνου ἀρ-
χαίου ὠκεανοῦ ἔξω ζῶν παράδοξα, τῶν ὁποί-
ων οὐδεὶς ἀπόγονος σώζεται τὴν σήμερον. Εἰς
τὴν θάλασσαν ἐκλήρωσαν τεράστιοι ἰχθυόσαν-
τες μετὰ ὀφθαλμοῦ καὶ σιαγόνας ὑπερμεγέθεις
καὶ πλησιόσαυροι μετὰ ἐπιμήκη λαμῶν καὶ με-

καὶ μετὰ τὴν διδασχὴν ὁ φωνογράφος τέρπει
τὰ κινουμένα ἐκ τῶν λόγων τοῦ πᾶστορος
ὅσα τοῦ ἀκροατηρίου.

✕

Εἰς τὸ Μπρούκλιν πάλιν ὁ ἱερεὺς Δόου ἀ-
πεφάσισε νὰ καταταχθῇ ἀστυφύλαξ, χωρὶς βα-
βαίως νὰ παύσῃ νὰ εἶναι καὶ πνευματικὸς πα-
τήρ τῶν ἐνοριτῶν του. Ἀπὸ εἰκοσι πέντε ἔτη
ὁ Δόου εἶλε ἀσχυρῶς ἱερεὺς καὶ ἀστυφύλαξ,
φρουρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου νόμου.
— Ὡς ἱερεὺς λέγει, δύναμαι διὰ μίας κα-

με οφθαλμούς και σιαχόνες υπερμεγέθεις; αι πλησιόσαυροι με επιμήκη λαιμὸν καὶ με-
ἄλλους πόδας; καὶ οἱ ὅποιοι ἐβυθίζοντο μέγχι-
των ἀδύστων τοῦ ὤκεανου πρὸς ἄγρην τροφῆς
αἱ διὰ τὰ ἀνταρξοῦν ἀμέσως; πάλιν εἰς τὴν
πιπνύσαν. Ἐπίσης ἐπλανῶτο τότε εἰς τὰς
κτάς τοῦ ὤκεανου ἡ θηλιόσαυρος, εἶδος με-
γάλων κροκοδείλων μήκους 10 μέτρων καὶ
ὧν ὁποῖον τὸ στόμα εἶχεν ἀνοιγμὸν δύο μέ-
τρων, ἠδύνατο δὲ νὰ καταβροχθίσῃ δολοκλήρον
σοῦν καὶ ὁ ἱλιόσαυρος μετὰ τὸ τεθωρακισμένον
ὄμμα του.

Εἰς τὰς νήσους, τοὺς πρόποδας τῶν ὄρεων,
εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν ἐσωτερικῶν θαλάσσιων, εἰς
τὰ δάση ἐπλανῶντο αἱ ἀπειροῖμοι φάλαγγες
τῶν δεινοσαύρων, οἱ ὅποιοι ἐκυριόρχησαν κα-
κοῦν ἐπὶ τῇ γῆ; κατὰ τὴν δευτερογενῆ ἐπο-
χὴν, ὅταν ἐξέλιπον τὰ πρῶτα μεγάλῃρια καὶ
πρὶν ἢ ἀνταρξοῦν τὰ θηλαστικὰ τῆς τριτογε-
νέας ἐποχῆς καὶ τὰ τεράστια χοροτορία μὴ-
κούς 30 μέτρων, ὅπως ὁ διπλόδοκος. Τότε
πίσης, πρὸ 20.000 αἰώνων, ἔζων καὶ τὰ
ιγαντιὰ ἐρπετὰ, τὰ ὅποια μόνον διὰ τῆς
ἀνταρκτικῆς τὰ γνωρίζομεν.

Τὰ ἐρπετὰ αὐτὰ ἦσαν κατὰ τὸ ἥμισυ κρο-
κοδείλοι καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ περὶ ὅλα δὲ
ὅτὰ τὰ ζῶα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπετέλουν
ἐπὶ τῆς γῆς ἓνα κόσμον, πρὸς τὸν ὅποιον οὐ-
δέμία σκηνὴ τῆς σημερινῆς ζωῆς δύναται νὰ
ὁμῶς ἀμυδρὰν ἰδέαν.

ΕΞ ΟΣΩΝ Α ΝΑΤΙΝΟΣΚΟ ΕΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

Ἰερεὺς τις τοῦ Λονδίνου, μὴ θέλων νὰ φέρῃ
εἰς τοὺς ἐνορίτας του οἰτινες καπνίζον λυσ-
σιώδως, ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ ἐκκλησιάζονται,
τοιχοδόμησεν ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας του τὴν
ἐξῆς προειδοποίησιν:

« Ἀγαπῆτοί ἀδελφοί! Ἡ πίτις σας δὲν πρέ-
πει νὰ εἰς ἐμπόδιον νὰ ἐπισκέπτεσθε τὴν
ἐκκλησίαν κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Ἐλθετε
μετὰ τὴν πίτιν σας εἰς τὸν ναόν. Ἰάσα ὁσιμὴ εἶνε εὐχάριστος εἰς τὸν Θεόν,
ταν προέρχεται ἐξ ἀγαθῆς καρδίας».

Ἡ πρωτοτυπία αὐτὴ τοῦ Ἀγγλοῦ πάστο-
ρος ἐκέννησε τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἀμερικαν-
ῶν ἱερέων. Καὶ πράγματι τὸ τελευταῖον
Ἀμερικανικὸν ταχυδρομεῖον ἀναγράφει τρία
ρεκόρδ ἀπαδεικνύοντα ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν
ἡ ἱερεὺς τοῦ Ἰεχωβά ἀφῆκαν πάλιν πολὺ
πίσω τοὺς ἀφελεῖς ἱερεῖς καὶ δαίλους νεο-
εριστὰς τῆς «γηραιᾶς Εὐρώπης».

Καὶ πρῶτον εἰς τὸ Σικάγον εἰς ἱερεὺς, ὁ
ἰάστορ Γκρίγκ, προσπαθῆσας νὰ συνδυάσῃ
ὁ τεργνὸν μετὰ τοῦ σοβαροῦ ἐσκέφθη νὰ
οικίλῃ τὴν λειτουργίαν μετὰ ἀσπασα φωνο-
γράφου καὶ κινηματογράφου. Ἐκαστον ἐκ-
λησιαστικὸν ὅμιλον τὸν διαδέχεται ἓνα «τρα-
γουδάκι τῆς ἡμέρας» ψαλλόμενον ἀπὸ νέους
αἱματόνους. Πρὸ τῆς διδασκῆς ὁ κινηματο-
γράφος ἐκτελεσθεὶς πρὸ τῶν ἐκκλησιαζομένων
συμμετρεῖ εἰκόνας τῶν τελευταίων γεγενησάντων

Εἰς τὸν «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ».

ΡΥΣΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

μετάστον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μετὰ σερὸν πρωτοτύπων, χρονοματιστῶν εἰκόνων

— Ὡς ἱερεὺς λέγει, δύναται διὰ μιᾶς κα-
λῆς συμβουλῆς διδομένης κατὰ τὸν οἰκισιό-
τερον τρόπον καὶ εἰς στιγμὴν κατάλληλον νὰ
προλάβω ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῶ κατόπιν νὰ
ἐπέμβω κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου καὶ ὡς ἀστυ-
φύλαξ.

Πόσους μεθύουσας καὶ πόσας κόρας σώζει
διὰ τῶν συμβουλῶν του ὁ ἱερεὺς—ἀστυφύλαξ.
Ἄλλ' ἡ εἰδικότης τοῦ πάστορος Λόου εἶνε νὰ
τελῇ ἐντὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος τοὺς
γάμους τῶν ἀλληλοσπαγομένων τῶν ὁποίων ἡ
ἀστυνομία ἀνακαλύπτει τὴν ἐρωτικὴν καλιάν.

« Ὅλα ὅμως αὐτὰ προκαλοῦν τὸ μειδιάμα
τοῦ θαυμασιωτέρου καὶ πτωτοσιωτέρου τῶν
λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ἐξόχου πάστο-
ρος Σνύδερ, ὁ ὁποῖος διεσκεύασε μίαν γωνίαν
τῆς ἐκκλησίας του εἰς αἰθούσαν τῆς ἐρωτο-
τροπίας.

Ἡ μικρὰ αἰθὺς αἰθούσα, γράφει μίαν Ἀ-
μερικανικὴ ἐφημερίδα, εἶνε ἐπιπλωμένη μετὰ
ἐξαιρετικῆς κοσμιότητος, διὰ καναπέων ἀνα-
παυτικῶν, παρασκευασμάτων διασκευασμένων
οὕτως ὥστε οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι νὰ δύνανται
νὰ κάθουν τὸ κόρτε τους μετὰ πᾶσαν ἀνεσιν
καὶ ἀσφάλειαν. Ἡ αἰθούσα φωτίζεται ἀμυδρῶς
διὰ ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων, τοὺς ὁποίους κα-
λύπτουν ἀμπαζοὺς σκοτεινῶν χρωμάτων, καὶ
τοῦτο διότι ὁ πάστορ Σνύδερ γνωρίζει διὰ τὸ
ζῶηρόν φῶς δὲν εὐχαριστεῖ τοὺς νεαροὺς
ἐρασίτας.

Εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ὁ ἱερεὺς ἔθεσε
τὴν ἐξῆς πινακίδα:

«Οἱ νέοι πρέπει νὰ ἔρχονται εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐρωτοτροπία εἶνε ἀνάγκη
δι' αὐτοὺς ἀπεφάσισα νὰ τοὺς διασκεδάσω. Ἡ
ἐκκλησία εἶνε ὁ καταλληλότερος τόπος διὰ
τὸν διότι»!

Ὁ σκοπὸς λοιπὸν ἐξαγιάζει αἰωνίως τὰ
μέσα.

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΑΦΩΝΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

— Τὸ μοναδικὸν τῆς διγῆς

— Ἀριστοκρατικὸς μετανοοῦσαι

— Παράδοξοι ἐντυπώσεις

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΤΘΙΔΑΣ

ΣΙΚΑΓΟΝ, 16 Ἰουνίου (τοῦ τακτικοῦ ἀν-
τακουριτοῦ μας).—Τὶ παράδοξον κατασκευά-
σμα ὁ ἄνθρωπος! Ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο αὐτῷ
τὴν ἐνδοθὴν φωνὴν πρὸς διάκρισιν αὐτοῦ ἐκ
τῶν ἀλλόφων ζώων, καὶ οὕτως, περιτροπῶν τὸ
ἔξογον καὶ μοναδικὸν χάρισμα τοῦτο, διὰ τοῦ
ὁποῖου εἰσῆλθῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν του περιωπὴν
καὶ ἐγένετο κύριος τοῦ πλάνητου μας, καθυ-
ποβάλλεται εἰς τὴν ἀρατίαν καὶ συνέρχεται
εἰς συλλόγιους σκοπὸν ἔχοντας τὴν κατάργη-
σιν τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς καὶ τὴν διὰ νευμά-
των καὶ χείρονομων συνεννόησιν. Ὁ παράδο-

μὲν ἀπορρητὸν αἱ μετανοοῦσαι εἰσὶν ἱκαναί,

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗΝ

(Συνέντευξις ἐκ τοῦ χθεςμοῦ)

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Λαμπάκης τὸν ἔλεγ-
χον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ἀδαμαντίου μᾶς
εἶπε:

« Ἀλλ' ἀκόμη ὀλίγας παρατηρήσεις εἰς
τὴν ἐκθεσὶν του.

Ἡ τοιχοδομία, λέγει, τοῦ ναοῦ δὲν ἔχει
αἰσόδομα κλασσικόν (ἀφῖνω ὅτι λέξεις ἀκα-
σικὸς) μάλιστα διὰ τὴν βυζ. τέχνην δὲν ὑ-
πάρχει εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.)

Ἀλλὰ ὁ ἐν Καλάμκας ναὸς τοῦ Ἀγίου
Ἀθανασίου, ὃν οὗτος θαυμάζει καὶ ὑπερε-
παινεῖ ὡς οικοδόμημα τοῦ 19 αἰῶνος (Ἀ-
θῆναι 11 Δεκεμβρ. 1906) ἔχει ἰσόδομα
κλασσικὸν ἢ καὶ ἀπλοῦν μόνον ἰσόδομα;

Ἡ νομίζει ὅτι μόνον ὅσοι ἔχουσι ἰσοδομικὴν
δομὴν, οὗτοι μόνον εἰσὶν ἀρχαῖοι καὶ ἐπομέ-
ως ἄξιοι συντηρήσεως; ἀλλ' ἂν σὰς δεῖ-
ξωμεν ἀρχαιοτάτους ναοὺς ἀνευ ἰσοδομικῆς
δομῆς, οἱ οἱ εἶναι καὶ οὐδ' ἐσχάτως ἐν Σολυ-
γείᾳ ἐφωτογραφησάμεν τί θὰ εἴπητε;

Δὲν εὐρίσκει, λέγει, ἐν τῇ ἐκθέσει του
οὔτε πλίνθους ὀριζόντιους ἢ καθέτους, εἰς
τὸν ναὸν κλπ. Ἀλλ' ἡ ὡραία κεραμοπλα-
στικὴ διακόσμησης ἣτις ἐπεχορήθη εἰς προη-
γουμένους ἐπισκευὰς τοῦ ναοῦ (ὡς ἐπιχορήγη-
μετισκορήνους δίκην ἡ Μονὴ Δαφνίου) καὶ
ἣν ἀπεικονίζει ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰκόνι ὁ Sta-
demann εἶνε φανταστικὴ καὶ ἀνύπαρκτος;

Ἐξητάσθη ἡ καθόλου τεχνικὴ τοῦ ναοῦ
ἀξία λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς εἰκόνης τοῦ
Stademann; Προχωροῦμεν, ἀλλ' οὔτε ἐ-
σωτερικῶς λέγει ὁ ναὸς παρουσιάζει τεκμή-
ριον παλαιότητος; ἀλλὰ πῶς θέλετε ἐσω-
τερικῶς νὰ παρουσιάσῃ τεκμήριον παλαιό-
τητος ὁ ναὸς, ἀφοῦ ἀδιακρίτως ἐσωτερικῶς
καλλωπίζεται, ἐπαλείφεται καὶ καθωραϊζε-
ται; καὶ ὅμως ἐὰν ἐγνώριζε ἀπὸ χριστιανι-
κὴν τέχνην ὁ κ. Ἀδαμαντίου πολλὰ θὰ ἐ-
λέπε καὶ περισσότερα θὰ συνεπλήρου.

Προχωροῦμεν. Ὁ τροῦλλος λέγει ὅτι στη-
ρίζεται ἐπὶ κίονων μαρμαρίνων; καὶ τί μετ'
τοῦτο; ὁ θόλος τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας
ἐστηρίζετο ἐπὶ κίονων μαρμαρίνων; τὸ ἐπ'
μαρμαρίνων κίονων τὸν θόλον ἐδράζεσθαι
εἶνε ἀπόδειξις ἀρχαιότητος; ἀφοῦ ὅμως
κ. Ἀδαμαντίου ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ μαρμαρίνους

τοὺς κίονας τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, δὲν εἶδεν
κανένα ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, πᾶλλενον καὶ
μονόλιθον μάλιστα κίονα, ὑποστατάζοντα τὸν
θόλον;

Πηγαίνετε παρακαλῶ ἡμεῖς καὶ ἐξετά-
σατε τοῦτο. Τί κρίμα νὰ χάνωμεν καὶ εἰς
ἀσχολοῦμενοι μετὰ τὰς Βυζαντινὰς γνώμας τοῦ
κ. Ἀδαμαντίου!

Ἀλλ' ἐπὶ τείλους παρακαλῶ πληροφορή-
σατέ με τοῦ εἰδικῶς ἐπιδύσασεν οὗτος χρι-
στιανικὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τέχνην, δὲν νο-
μίζετε ὅτι αἱ εἰδικαὶ αὐτοὶ γνώσεις καὶ εἰδι-
κάς προϋποθέτους ποσοδᾶς;

Ἐχει διπλωμα θεολογίας εἰς ἣν τοῖς
πᾶσι γνωστὸν ὅτι ἀνήκει ἡ Χριστιανικὴ ἀρ-
χαιολογία; ἡ ἔχει διπλωμα διδάκτορος
φιλοσοφίας ἐπὶ χριστιανικῇ τέχνῃ; ἡ ἐφοί-
τησεν ἐν πολυτεχνικῇ σχολῇ ἡ ἐπιδύσασεν
εἰδικῶς Χριστιανικὴν ἀρχιτεκτονικὴν κλπ.

Πληροφοροῦμαι ὅτι διὰ τὸ ἔργον του με-
τρονικὸν τοῦ Μωρέως ἔλαβε χρυσοῦν τε-
τάλλιον καὶ 500 δραχμ. ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις
συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνι-
κῶν γραμμάτων, ἀλλὰ διότι οὗτος συνέγραψε
περὶ τῶν χρονικῶν τοῦ Μωρέως διὰ τοῦτο
εἶνε καὶ Χριστιανὸς ἀρχαιολόγος ἢ, ὅπως
τὸν ἀκούω, Βυζαντινολόγος;

Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐν τῇ ἐκθέσει του λέγει
ὅτι ὁ τρόπος τῆς Βυζαντινῆς τοιχοδομίας
καὶ τοῦ παλαιοῦ ἐν γένει κτισμάτος εἶνε
εἰς αὐτὸν γνωστὸς, ὅχι ἐκ τῶν εἰδικῶν
σπουδῶν τῆς ἐπιστήμης καὶ χριστιανικῆς
τέχνης, ἀλλὰ πῶς; ἀκούσατε.

«Ὁ τρόπος λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει του, τῆς
Βυζαντινῆς τοιχοδομίας καὶ τοῦ παλαιοῦ
ἐν γένει κτισμάτος, ἔχει καταστῆ συνήθης
εἰς ἐμὲ μετ' ἐπιμελείας διερευνῶντα τοῦτον
κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς ὑποστηρίξεως καὶ
ἀναστηλώσεως παλαιῶν κτιρίων τοῦ Μι-
στρά».

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτοῦ θέλετε ἐγὼ νὰ συ-
ζητῶ μετὰ τοῦ κ. τούτου περὶ τῶν μνημείων
τῆς χριστ. ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης;

Σὰς τὸ λέγει ὁ ἴδιος ὅτι γνωρίζω περὶ
Βυζαντινῆς τοιχοδομίας κλπ. τὸ ἔμαθα κατὰ
τὰς ἐργασίας τῆς ὑποστηρίξεως τῶν πα-
λαιῶν κτιρίων εἰς τὸν Μιστράν.

Τώρα φαντάζομαι ποίου εἶδους καταστρο-
φῆς θὰ ἔκαμνεν καὶ θὰ κάμνῃ ἐκεῖ ἀντὶ
τοῦ κ. Ἀδαμαντίου!

Αὐτὰ κῆρις ἐν συντόμῳ ἢ ἐν ἐκτάσει ἡ
ἱστορία τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

Ὡς ἐν περισσοῦ δὲ Σὰς λέγω ὅτι ἡ Ἀ-
κρόπολις ἐπετέθη κατὰ τῆς Χριστ. Ἀρχαι-
ολογικῆς Ἑταιρείας ὡς ὀλιγορούσης καὶ
μὴ λαδούσης γενναιωτέρως μέτρα πρὸς πα-
ρεμπίδειν τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ σὰς ἐ-

λαιοι, χωρητικότητα 1500 τόννων, κανονισμού δὲ καὶ τρόπον λειτουργίας τέλειον.

ῥωτῶ τί περισσότερο δύναται ἢ εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ πράξῃ ἡ Χριστ. Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἀπ' ὅσα ἐπραξεν ἡ ἐνήργησεν.

Ἐκ τούτων βλέπει ἕκαστος κατὰ πόσον ἔχομεν δίκαιον ἀνωτέρω λέγοντες ὅτι οὐδένα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ εἰδικόν ὑπάλληλον ἔχει ἡ Γ. Ἐφορία.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα, εὑρετε παρακαλῶ ὑμεῖς τίς πταίει καὶ ἂν ὁ ἤδη πρὸς καταστροφὴν παραδουθεὶς γὰρ ἐπρεπε νὰ διασωθῇ ἢ ὀχι.

(Ἀκολουθεῖ)

Αὐτὰ εἶνε κοινότατα πλέον οἰογμάτα, καὶ μόνον ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀγνοοῦμεν.

Δι' αὐτὸ παρουσιάζεται καὶ τὸ ἄγριον φαινόμενον τῆς πυρπολήσεως τῶν δασῶν, σύστημα δολέθριον, τὸ ὁποῖον πρέπει ἀφεύκτως νὰ καταπολεμηθῇ.

Οἱ καίοντες τὰ δάση εἶνε οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τῆς πατρίδος.

ΑΥΤΗ ἡ ἀμαρτωλὴ ὑπόθεσις τοῦ ἀτυχοῦς φυγοδίκου Λέφα—ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει νὰ καταστῇ συμπαθὴς—λαμβάνει τὰς διαστάσεις σκανδάλου. Ὁ Λέφας, λέγει, ἤτοι μάζεται νὰ μεταβῇ εἰς Μακεδονίαν, ὅπως ἀγωνισθῇ ὑπὲρ πατρίδος, καὶ με αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἦλθεν ἐδῶ. Οἱ γνωρίζοντες ὁμῶς ὅτι εἶχεν ἐπικηρυχθῇ ποσὸν τι διὰ τὸ κεφάλι του,

Ἀπὸ μέρος ἀρραβανίσσιον, εὐαερον, νὰ παπέσουν εἰς ἑλὴ πυρετογόνα! Τούλάχιστον ἅς τοὺς δίδεται ἡ κινήνη ἐπαρκής.

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα ἐξ Εὐρώπης, ἡ Αὐστρία ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἐτοίμη νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ στρατιωτικῶς τὴν Τουρκίαν ἀρκεῖ αὕτη νὰ τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ καταλάβῃ τὸ Νοβιπαζάρ καὶ νὰ τῇ δώσῃ προνομιοῦχον θέσιν ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ εἰδησις αὕτη εἶνε μᾶλλον σπουδαῖα νῆς παρὰ σπουδαία· διότι ὅσον ἀπορᾷ τὴν προέλασιν εἰς Μητροβίτσαν καὶ Νοβιπαζάρ, ἡ Αὐστρία κέκτηται ἤδη τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Αὐτὸ μάλιστα ἦτα ἐν ἀπὸ τὰ σφάλματα τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου, ἡ δὲ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀκόμη δὲν

— Διότι πρὸ ὅλα τὰ γραφέντα περὶ παρὰ δόσεως τῆς γραμμῆς Πατηρίων κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον Ἰουλίου, ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ παραδοθῇ περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

— Ἀκόμη δὲν παρουσιάσθη ὁ εὐτυχὴς τοχος τοῦ α' ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

— Οὕτε καὶ ὁ δεύτερος.

— Καὶ οἱ δύο δὲ ἀριθμοὶ ὡς βεβαίαι τὸ γινώσκον τοῦ λαχείου, ἔχουν πωληθῇ εἰς ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος.

— Μᾶς καταγγέλλουν ὅτι τὸ δάσος Κασοριανῆς κοντεύει νὰ καταστραφῇ τελείως ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς μανῆς.

— Διότι οὗτοι ἀντὶ νὰ περιποιῶνται διάφορα δένδρα, ἐπιμελοῦνται πῶς . . . νὰ καταστρέφουν.